

VILLA OIVALAN RESTAUROINTI KEVÄÄLLÄ 2016

LIVADY
OSAKEYHTIÖ

Juulia Mikkola

Martino De Rossi

Marko Huttunen

Kristiina Kuusiluoma

Erik Huhtamies

LIVADY
O S A K E Y H T I Ö

Simo Jauhijärvi

Laura Suomi

Pauliina Saarinen

Ransu Helenius

VILLA OIVALAN RESTAUROINTI KEVÄÄLLÄ 2016

S I S Ä L L Y S

5	Saatesanat
6	Työmaajärjestelyt
8	Saunan terassin hirsityöt
12	Saunan räystäskourut
16	Funkisikkunoiden kunnostus
20	Uimatikas
24	Vierashuoneen naulakko
26	Terassin silta
30	Verstaan ovien kunnostus
36	Pientä säätöä
36	Vesikaton hätäpaikkaus
36	Makuuhuoneen ikkunan tönäri
37	Sisäkaton paikkamaalaus
37	Työhuoneen ovenkarmin maalaus
38	Vielä tehtävää
39	Tarvikkeita

Värikuvat ovat Livadyn, ellei muuta ole mainittu, sillan mustavalkokuvat vuoden 1965 opiskelijatyöstä ja saunan mustavalkokuvat Arkkitehtuurimuseon kuva-arkistosta.

S A A T E S A N A T

Suomen Arkkitehtiliitto sai vuodelle 2016 Museovirastolta 8 000 euroa avustusta Villa Oivalan saunan terassin ja päärakennuksen ikkunoiden ja ovien kunnostamisen jatkamiseen. Lisäksi restaurointiin oli varattu 9 882 euroa SAFAn omaa rahaa. SAFA tilasi kunnostustöiden suunnittelun, toteutuksen ja valvonnan Livady Osakeyhtiöltä.

Viran puolesta töitä valvoi Helsingin kaupunginmuseon konservاتورin Jaana Perttilä, joka ei tällä kertaa katsonut tarpeelliseksi vierailla saarella vaan kuittasi aloitusluvan annetuksi sähköpostitse.

Livadyn työporukkaan kuuluivat arkkitehti, restaurointimestari Marko Huttunen, arkkitehti Juulia Mikkola, arkkitehtiylioppilas Pauliina Saarinen ja arkkitehti, rakennusinsinööri, puuseppä Ransu Helenius. Livadyn ohjauksessa talkoolaisina työskentelivät arkkitehtiylioppilas Kristiina Kuusiluoma ja arkkitehti Martino De Rossi samoin kuin maisema-arkkitehti, rakennusrestaurointiartesaanioppilas Laura Suomi, jolle työmaa oli osittain työssäoppimisjakso. Saunan hirsikorjaukset ja vesikourut teki rakennuskonservattori, restaurointikirvesmies Simo Jauhijärvi Restaurointi-S:stä. Muonituksesta huolehti arkkitehtiylioppilas Erik Huhtamies.

Työmaan yhteydessä laadittiin restaurointiraportti ja suunniteltiin hiukan tulevia töitä. Lisäksi tehtiin talon huoltotöitä: tyhjennettiin räystäskourut ja sisäpihan sadevesiviemärit. Tontin rasitepolulta raivattiin sinne myrskyssä kaatuneet puut, ja samaten raivattiin saunan vesikouruja varten kaadettujen kuusten ylijäämärungot ja oksat.

Kiitämme jälleen nöyrimmästi koko työryhmän puolesta, että saimme työskennellä täyttä osaamistamme hyödyntäen sivistyneissä olosuhteissa.

Oivalassa 9.6.2016, Marko Huttunen ja Juulia Mikkola

T Y Ö M A A J Ä R J E S T E L Y T

Livadyn työväki asui Villa Oivalassa korjaustöiden ajan. Normaali päivärhythmi oli seuraava: aamiainen kello 8.00, lounas kello 11.00, päiväkahvit kello 14.00 ja päivällinen kello 17.00. Päivällisen jälkeen siivottiin työmaa, saatettiin vielä puuhailla jotain pientä seuraavaa päivää valmistelemaan, peseydyttiin ja menttiin nukkumaan. Tehokasta työaikaa oli päivittäin noin kahdeksan tuntia, kokilla hiukan enemmän, sillä hänellä työpäivä alkoi jo ennen aamiaista.

Talon luoteiskulmalle pystytettiin ikkunoiden kunnostusta varten katettu työpöytä, joka mitoitettiin talon suurten maisemaikkunoiden mukaan siten, että pöydälle mahtui neljä puitetta kerrallaan.

Talon sisäpihalla oli käytössä tukeva, 1x3-metrinen työpöytä, jota käytettiin muun muassa uimatikkaiden rakentamiseen. Kevyttä pikkupöytää siirrettiin tilanteen mukaan paikasta toiseen. Liiterin takainen taapeli toimi lauta- ja listatavaran maalaamona, verstaanvastainen terassi ikkunamaalaamona ja sali työmaatoimistona.

Funkisikkunoiden alle tehtiin telineet metsästä haetuista kuusimaloista. Siirrettävä telineaso tehtiin liiterin taakse varastoidusta puutavarasta ja vanerista. Ikkuna-aukkojen suojaksi tehtiin suojapuitteet, joiden kirkkaat suojamuovit saatiin lahjoituksena Livadyn Lauri Saariselta.

Työmaan lopuksi jäljelle jäänyt puutavara ja telineet varastoitettiin perinteiseen tapaan liiterin taakse. Pienet suojapuitteet sijoitettiin työhuoneen ullakolle ja suuret liiteriin, maalaustarvikkeet vanhaan tapaan verstaan hyllyyn. Varalasiat nostettiin lasilaatikossaan liiteriin.

S A U N A N T E R A S S I N H I R S I T Y Ö T

Saunan terassia reunustavien hirsiseinäkkeiden kaksi alinta hirttä oli lahovaurioitunut molemmin puolin niin pahasti, että ne oli vaihdettava salvaimiin asti. Ylärinteen puolella jouduttiin myös vaihtamaan alimman etuseinähirren salvaimen pää.

Alimmat hirret tehtiin Restaurointi S:n saareen tuomasta, sydänpuuvaltaisesta, menneenä talvena kaadetusta tyvitukista, josta saatiin kokonaan sydänpuiset hirret. Ylemmät vaihdettavat hirret taas tehtiin Oivalan metsästä vuosi sitten kaadetusta mäntytykista, joka oli varastoitu maakelariin neljältä sivulta aisattuna.

Uusiin hirsiiin tehtiin vanhan mallin mukaan varaukset ja salvaimen-puolikkaat, noin puoleen väliin salvainta. Samalla tehtiin sellainen huomio, että alimmainen salvain oli koko hirsikehikossa tehty eri tavoin kuin ylempät: hirret oli osin jirattu toisiinsa, kun taas ylempissä toinen hirsi on aina kämmennetty toisen hirren pyöreiden mukaan.

Uusia hirsiiä ei haluttu vaarnata kiinni vanhoihin, koska vaarnausta ei ollut mahdollista tehdä ilman ulkopuolella näkyviä reikiä. Ylärinteen puolella uudet hirret vaarnattiin toisiinsa, mutta alarinteen puolella ne saatiin sovitetuiksi niin tiukkaan, ettei vaarnausta pidetty tarpeellisena. Hirret vain työnnettiin paikalleen, katkaistiin oikeaan mittaansa ja kiilattiin kivillä tiukasti. Hirsien kuivuttua ja kutistuttua kiilaus on tehtävä uudelleen.

Ylärinteen puolelta uusien hirsien alta kaivettiin pois maa-ainesta, joka olisi johtanut sadevettä hirsien kylkeen. Paljastuneessa kalliopinnassa on luonnollinen vesiura, joka johtaa terassin alle.

Terassilautojen päät oli aiemmin naulattu kiinni pienalautoihin, jotka olivat puolestaan kiinni hirsiseinäkkeiden sisäpinnassa. Pienalaudat päätettiin nyt jättää pois, sillä ne keräävät roskaa ja hidastavat rakenteen kuivumista. Vain terassin nurkkiin lattian alle asennettiin lyhyet klossit, sillä päätyseinää vasten oleva terassilauta on jatkettu molemmista päistään ja nämä lyhyet jatkokset olisivat jääneet roikkumaan ilman tukea.

S A U N A N R Ä Y S T Ä S K O U R U T

Saunassa on alun perin ollut turvekatto. Vesikatteeksi on myöhemmin vaihdettu bitumihuopa ja ylärinteen puolelle lisätty puinen räystäskouru. Verstaaseen on varastoitu pitkä pätkä vanhaa rikkoutunutta kulmikasta puukourua, joka sopii saunan kourunkannattajiin ja muistuttaa päärakennuksen alkuperäistä kouruprofiilia. Viimeksi kourunkannattajissa oli painekyllästetystä kakkosnelosesta höylätty kourunpätkä, joka oli liian lyhyt eikä sopinut kunnolla kannakkeiden loviin.

Vasemmassa kuvassa sauna vuonna 1929 tai 1930 (MFA kuva-arkisto), oikeassa kuvassa vuonna 2008 (Arkkitehtuurin julkaisuja 2008/97).

Vesikatteen vaihtamisen myötä katto on litistynyt huomattavasti. Tämä näkyi erityisen häiritsevästi meren puolella, jossa ei ollut lainkaan vesikourua.

Uusia kouruja varten kaadettiin Oivalan omasta metsästä sopivan kokoinen kuusi, joka halkaistiin ensin kahtia moottorisahalla. Sitten aihioihin veistettiin kourut telsolla, minkä jälkeen ulkopuolet leikattiin sirkkelillä lähelle lopullista muotoa. Ulkopintojen viimeistely tehtiin ensin kutterilla ja sitten käsihöylällä. Tuoreesta puusta tehdystä kourusta tuli noin sentin verran leveämpi kuin vanha mallikappale.

Vanhoista kannakkeista ainoa ehjä – ja muita selvästi uudempi kyllästämätön – oli haurastunut ja rikkoutui, kun sitä muokattiin uuteen kouruun sopivaksi. Ylärinteen puolelle jäi siten kaksi vanhaa kreosootilla käsiteltyä kannaketta, joissa molemmissa kärki on poikki. Meren puolen uudet kannakkeet tehtiin vanhoja hieman leveämmästä laudasta; vanha mitta oli 30x155 mm, uusi 30x180 mm.

Uudet kannakkeet kiinnitettiin paikalleen 3 ja 4 tuuman nautoilla.

Kourut jäivät odottamaan puutynnyreitä, joihin voisi kerätä sadevettä pesuvedeksi.

Oikeassa yläkuvassa sauna todennäköisesti vuonna 1930 (MFA kuva-arkisto).

F U N K I S I K K U N O I D E N K U N N O S T U S

Päärakennuksen suurissa, kytketyissä maisemaikkunoissa oli ulkopinnoissa runsaasti maali- ja kittivaurioita. Sisäpuitteiden sisäpinnoissa ja molempien puitteiden välissä oli muuten ehjät ja hyväkuntoiset maalipinnat, mutta rajakittaukset olivat monin paikoin murentuneet.

Kutakin aukkoa varten tehtiin suojapuite. Ikkunoiden alle tehtiin telineet, joilta oli helppo nostaa ikkunat alas, kun sokkasaranoiden tapit oli naputeltu pois paikaltaan. Sokat naputeltiin irti myös sisä- ja ulkopuitetta yhdistävistä saranoista, ja ikkunoiden kytkinruuvit irrotettiin ja puhdistettiin pellavaöljysuopaliotuksen avulla. Kun puitteet irrotettiin toisistaan, huomattiin, että toinen salin ikkunan kohdistustapeista oli poikki. Se irrotettiin vastakappaleineen ja vietiin kunnostettavaksi.

Puitteet pestiin ja niistä kaavittiin pois kaikki irtoava ja halkeillut maali, minkä jälkeen maalipinnat hiottiin tasaisiksi. Murenevat kittaukset poistettiin erityisen varovasti, sillä lasien rikkoutumista haluttiin välttää. Samasta syystä vanhoja töröttäviä lasitusnauloja ei ruvettu poistamaan.

Puitteet öljyttiin raa'alla pellavaöljyllä ja maalattiin pellava-öljymaalilla. Sisäpuitteet maalattiin maalarinvalkoiseksi, ulkopuitteet puhtaanvalkoiseksi Allbäckin pellavaöljymaalilla. Sateisen ja viileän sään vuoksi sisäpuitteet ehdittiin maalata irrallaan vain kahdesti ja ulkopuitteet vain kerran.

Lopuksi lasit kaavittiin maaliroskeista ja pestiin. Sitten puitteet kytkettiin jälleen yhteen ja asennettiin paikalleen.

Kun ikkunat olivat taas paikallaan, sää parani niin, että ulkopuitteiden ulkopuolet saatiin maalattua toiseen kertaan paikallaan. Lasituskittaukset tarvitsevat kuitenkin päälle kolmannen maalikerroksen, joten kunnostusta on syytä jatkaa parin vuoden sisällä. Samalla saadaan maalattua peittävästi ulkopuitteiden väliosat, joihin tuli vain yksi maalikerros.

U I M A T I K A S

Saunan laiturin vanha, liian lyhyt uimatikas oli rikkoutunut, ja sen tilalle tehtiin kunnollinen, tukevampi, pohjaan asti ulottuva uusi tikas. Reisi-lankut tehtiin 2x5” (50x125 mm) ja askelmat 2½ x5” (62x125 mm) puutavarasta, jota löytyi juuri riittävä määrä liiterin takaa taapelista. Astinlautojen päihin muotoiltiin 45 asteen kulmaan neliömäiset tapit, jotka upotettiin reisi-lankkuihin ja kiristettiin kiinni puukiiloilla. Portaan yläpää kiinnitettiin vanhoilla metallikiinnikkeillä laituriin ja alapään päälle asetettiin painoksi kiviä.

V I E R A S H U O N E E N N A U L A K K O

Vanhan saunan naulakko, joka koostuu kolmesta ponttilaudanpätkästä, kahdesta kannakkeesta ja viidestä kierretystä koukusta, oli maalattu osin suttuisesti yli seinän viimeisen maalauksen yhteydessä. Kun naulakko irrotettiin, sen kohdalta paljastui seinän vanhempi vihreä väri. Naulakko on aiemmin ollut viereisessä pikkuvierashuoneessa, missä sen kannakkeiden jäljet ovat edelleen nähtävissä tapettiin piirtyneinä ruostejälkinä.

Naulakon osat ruuvattiin irti ja ponttilaudat kaavittiin ala- ja etureunaan puhtaaksi maalista. Yläpinnasta maalia ei poistettu, koska se ei näy. Näkyviin jäävästä oikeasta reunasta sahattiin sirkkelillä pois 2 mm puuta, ja etukulmaan muotoiltiin samanlainen pyöröstys kuin siinä oli ollut.

Kannakkeet ja koukut laitettiin vatiin, johon laitettiin muutama desilitra pellavaöljysuopaa ja useita litroja kiehuvaa vettä. Usean päivän liotuksen jälkeen kupruillut valkoinen maali oli helppo poistaa. Valkoisen maalin alla ei ollut kannakkeissa muuta kuin ruostetta, mutta koukuissa oli musta kiinteämpi maalikerros, joka oli pehmennyt ja lähti pois karhunkielellä hinkkaamalla. Mustaa maalia ei poistettu kauttaaltaan, koska koukut päätettiin maalata uudelleen mustiksi pellavaöljymaalilla. Vaikka kannakkeet olivat alun perin olleet pintakäsittelemättömät, maalattiin nekin mustaksi, jotta ei olisi vaaraa vaatteiden tuhriintumisesta ruosteeseen.

Lopuksi naulakko koottiin ja palautettiin paikalleen.

T E R A S S I N S I L T A

Työhuoneen nurkan silta oli alun perin yhdestä puun juuresta veistetty, mutta se oli sittemmin uusittu kahdesti ponttilaudasta, ensimmäisen kerran suoraksi ja toisen kerran ulospäin kaartuvaksi, jolloin se tarvitsi tuekseen jalan. Vasemmalla silta ennen uusimista vuonna 2016, yllä Pekka Leskelän kuvissa vuodelta 1987 ja oikealla vuoden 1965 opiskelijatyössä.

Siltaa varten oli vuonna 2013 valmistettu reilun kokoinen, noin 10 cm paksu aihio, joka oli saanut kuivua liiterissä kolme vuotta. Nyt aihio muotoiltiin lopulliseen kokoonsa.

Ensin kappale oikaistiin japaninsahalla ja kirveellä suoraksi levyksi laseria apuna käyttäen sekä siloiteltiin kutterilla, jotta siihen voitiin piirtää etu- ja takareunan kaari. Kaaret leikattiin karkeasti japaninsahaa ja kirvestä käyttäen ja tasoitettiin härnäpääaltalla. Sirkkelillä sahattiin päihin kyntteet, joiden varassa silta lepää terassilla. Jotta silta ei valuta sadevettä terasseille, sekä sen ylä- että alapinta muotoiltiin hienovaraisesti ulospäin kaatavaksi. Lopuksi silta maalattiin mustaksi Roslagin mahongilla ja asennettiin paikalleen. Kiinnitys tehtiin alhaalta päin terassin reunan läpi neljällä messinkiruuvilla.

V E R S T A A N O V I E N K U N N O S T U S

Verstaan lautaovet on koottu ulkovuorausta hieman paksummasta laudasta, peiterimoista sekä piena- ja vinolautoista. Vasemmanpuoleinen ovilehti on laudan verran oikeanpuoleista leveämpi.

Ovien alaosissa oli lahovaurioita. Koska ovien sisäpinnoissa oli tallessa talon vanhoja julkisivuvärejä ja muuta historiaa, ovilautojen uusiminen kauttaaltaan ei tullut kyseeseen, vaan ovi korjattiin jatkoksina. Ovilevyjen välissä on vanhastaan ollut pieni rako, jota ei yritettykään nyt korjata, vaan ovilevyjen muoto ja koko säilytettiin ennallaan.

Jatkoksia varten öljyttiin ja maalattiin kahteen kertaan pari liiterin taakse varastoitua ovilautaa ja peiterimaa. Värinä käytettiin vuonna 2012 sekoitettua julkisivun paikkamaalia, joka oli tehty hopeanharmaasta, kauranharmaasta ja mustasta Allbäckin pellavaöljymaalista.

Lautojen jatkokset tehtiin piena- ja vinolautojen kohdille siten, että saranat tulivat kiinni vanhoihin lautoihin. Kaikki jatkokset tehtiin ulospäin kaatavina.

Oikeanpuoleisessa, kapeammassa ovesta kaikki lautojen jatkokset tehtiin alapienenan kohdalle. Rakenteen jäykkyyden varmistamiseksi kaksi vaurioitunutta rimaa jatkettiin selvästi ylempää. Kolme rimaa voitiin säilyttää kokonaan, vaikka ne olivatkin hieman kuluneet alapäästään.

Vasemmanpuoleisessa, leveämmässä ovesta kaikki peiterimat irrotettiin. Oven keskellä lautajatkokset tehtiin vinotuen kohdalle. Näin ovilevystä saatiin jäykempi ja katkaistuja vanhoja lautoja voitiin siirtää sivusuunnassa, jolloin niistä voitiin käyttää uudestaan suurin osa.

Lautajatkokset kiinnitettiin ruuveilla joko sisäpuolelta tai – mikäli peiterimat irrotettiin – ulkopuolelta rimojen alta pienoihin ja vinotukeen. Peiterimojen jatkokset naulattiin ulkoa päin kiinni ovilautoihin 2 tuuman sinkityillä lankanauiloilla, jotka lyhennettiin siten, etteivät ne tulleet läpi.

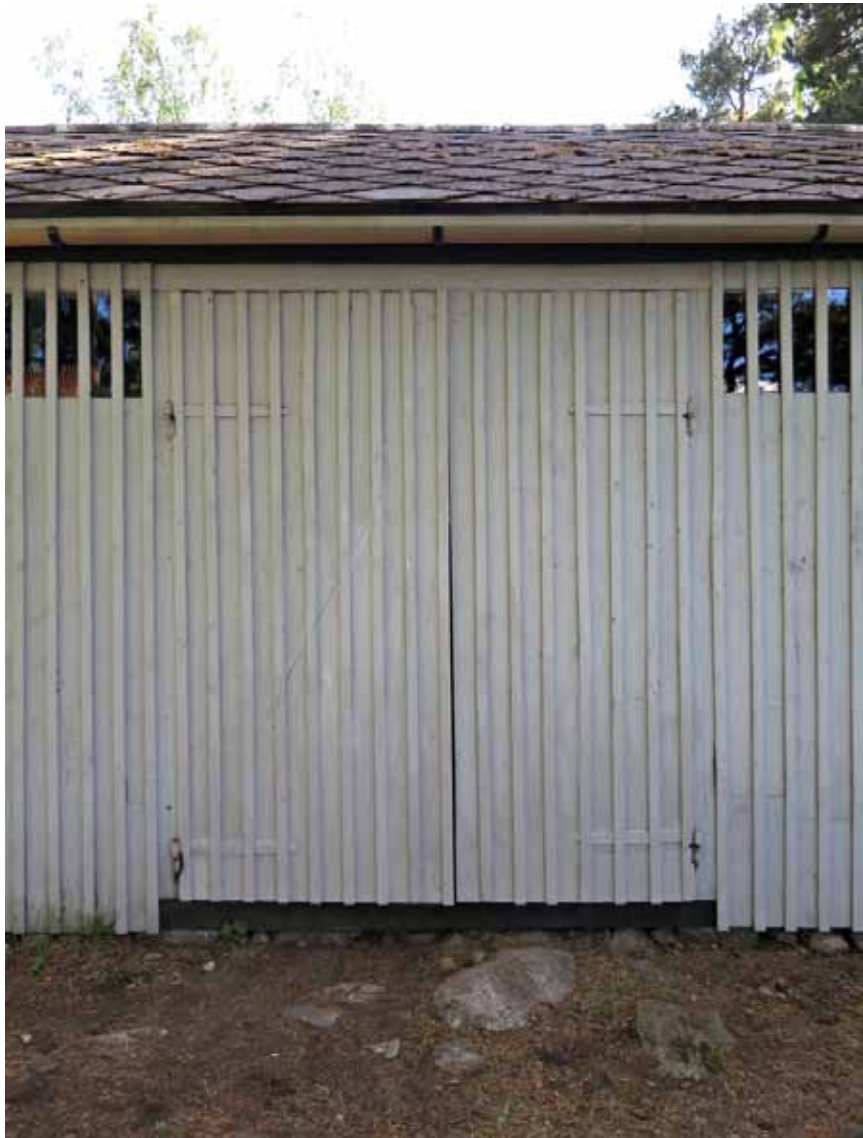
Molemmissa alasaranoissa uusittiin kaikki naulat, muut talon vanhoilla 4 tuuman mustilla lankanauiloilla ja saranatappia lähimmät saunan terassin alusrakenteista puretuilla sinkityillä leikatuilla nauiloilla.

Vanhat haat käytettiin uudelleen. Oikeanpuoleisen ovihaan sinkilä saatiin ehjänä irti ja kotkattiin uudelleen vanhaan tapaan, mutta vasemmanpuoleinen sinkilä oli niin pahasti ruosteen vaurioittama, että se jouduttiin uusimaan. Uusi sinkilä saatiin kiukaan kannen rikkoutuneesta nostokoukusta (koukkuja oli kertynyt saunalle useita kappaleita).

Lopuksi ovet maalattiin kertaalleen uusituilta osiltaan. Ulkopuolelta väri-rajat häivytettiin, mutta sisäpuolella maalattiin vain uutta puuta, sillä sisäpuolella on talon vanhaa ulkoväriä, joka on selvästi nykyistä tummempaa. Sisäpuolen valmiiksimaalaus, joka on tehtävä vanhan tumman julkisivuvärin sävyisellä maalilla, jäi tehtäväksi myöhemmin.

P I E N T Ä S Ä Ä T Ö Ä

VESIKATON HÄTÄPAIKKAUS

Yksi vesikaton mineriittilevyistä oli katkennut siten, että sadevesi pääsi valumaan katon läpi. Mineriittilevyn vaihtaminen ehjään olisi edellyttänyt katon purkamista reiän yläpuolisilta osilta harjalle asti, mihin työmaan puitteissa ei ollut aikaa. Reikä paikattiin peltilevyllä, joka sujautettiin mineriittilevyjen väliin.

MAKUuhuONEEN IKKUNAN TÖNÄRI

Makuuhuoneen kadonneen ikkunatönärin tilalle tehtiin uusi. Materiaalieina oli Oivalan höyläpenkin laatikossa säilötty vanha mahonginpala, verstaasta löytynyt kuparipelti, vuoden 2014 viisienttinen ja Rakennusapteekista ostettu kupukantainen messinkiruuvi.

SISÄKATON PAIKKAMAALAUUS

Makuuhuoneen katon edellisvuonna tehty paikkaus maalattiin katon sävyyn sekoitetulla pellavaöljymaalilla. Koska pellavaöljymaali kellastuu varjossa, paikka saattaa ajan myötä alkaa erottua muuta kattoa keltaisempana.

TYÖHUONEEN OVENKARMIN MAALAUUS

Työhuoneen oven kunnostus oli jäänyt kesken ilmeisesti 1990-luvun remontissa; karmissa ja ovilistoissa oli vain pohjamaali. Karmiin ja oven syrjiin saatiin tehtyä pesu, hionta ja välimaalauus (kuvissa ovi ennen maalausta).

V I E L Ä T E H T Ä V Ä Ä

- irtaimiston inventointi ja kunnostus
- merenpuolen terassitason (notkolla, joustaa, rakenteissa lahovaurioita) ja sen viereisten seinien kantavan laudoituksen uusiminen (alaosissa lahovaurioita)
- merenpuolen pylväiden uusiminen (liimapuuta, saumat aukeilleet)
- toinen räppänä pikkuvierashuoneeseen (yksi ei ole vähentänyt homeenhajua)
- vierashuoneen kerrossängyn purku ja seinien tapetointi
- pihanpuolen ison irrallisen porraskelman uusiminen (lahovaurioita)
- vanhan saunan sisäseinien maalaus (nyt kahta eri väriä epämääräisesti rajattuna)
- verstaan ovien uusien sisäpintojen valmiiksi maalaus ovien vanhaan sisäväriin (nyt pohjamaalattu vaaleammalla ulkoseinävärillä)
- keittiön loisteputkivalaisimen vaihtaminen parempaan (jotta varjolista saadaan pois) sekä erillisen katkaisijan ja pistorasioiden lisääminen
- käytävän ja tuulikaapin välisen nurkan lahokorjaus (ulkovuorauksen alta)
- julkisivuverhouksen helmojen kunnostaminen (lahovaurioita)
- lasioviterassin lattian uusiminen
- sisäpihan pohjoisterassin uusiminen (joustaa, reunimaiset laudat kääntymässä irti)
- sisäpihan lintulaudan tolpan oikaisu, oikean kokoisen pallon lisääminen ja katoksen uusiminen (tarvitaan 6 m lautaa 22x150 mm sekä halkaisijaltaan n. 9,5 cm:n puupallo)
- saunan haljenneen ovilasin uusiminen (lasikyntteen halkaisija 275 mm, lasin 270 mm)
- sadevesitynnörien ja roskasiivilän hankkiminen saunalle
- sähköpiirustusten päivitys
- vintin asbestiputkien inventointi, jotta voidaan teettää asbestipurku*
- karmien ja karmilistojen ulkopuolten kunnostus (rakoilua, maalin kuoriutumista)
- terassin lasiovien valmiiksi maalaus
- sisäpihan pylväiden valmiiksi maalaus
- keittiön ulko-oven kunnostus (sisäpuolen maalipinta kolhiintunut ja halkeileva, 1980-luvun vedin ja lisätty poikkilauta rumat)

- salin ja tuulikaapin oven saranoiden värimuutos (palautus mustiksi)
- käytävän vanhan ulko-oven kehysten kunnostus (maali rapisee)
- ruokakomeron, keittiön ja salin ovien kunnostus (maali lohkeilee, heloja rikki)
- makuuhuoneen oven paikkamaalaus
- sisäovien karmien pesu ja paikkamaalaus (kolhuja ja paikoin rapisevaa maalia)
- vanhan saunan oven kunnostus molemmin puolin
- vanhan saunan tuliputkensta irtoavan maalin poisto (vain esteettinen haitta)
- vierashuoneen oven kunnostus molemmin puolin (sisältä maali kuoriutuu, ulkopuolella jossakin aiemmassa korjauksessa tulleita syviä naarmuja)
- ikkunoiden sisäpuolen paikkamaalaus ja -kittaus (rajakittaukset osin varisseet)
- itikkaverkot keittiöön ja saliin
- verstaan lahon alasidepuun uusiminen (alasidepuu menee vanhan saunan alle)
- ulkopuolen ulkovuorauksen maalaus, sisäjulkisivujen elvytys ja paikkamaalaus
- valaisimen hankkiminen saliin (katossa nyt pelkät käyttämättömät sokeripalat)
- kivikellarin kunnostus
- laiturin ja löylyhuoneen lattian kunnostus (betoni kaipaa paikkausta)
- saunalaiturille johtavien betoniaskelmien kunnostus (yksi on irti ja yksi puuttuu)
- piippujen rappaaminen ullakolla (voidaan tehdä vasta asbestipurun jälkeen)
- vesikaton irronneiden mineriittilevyjen (ainakin 3 kpl) kiinnitys paikoilleen

* Asbestin purkamisesta kysyttiin Delete Oy:stä jo vuonna 2015:

Vintiltä tulee imuroida saastuneet täytteet pois puolen metrin päästä kaikista asbestilla suojaetuista putkista ja purkaa samalla putket pois. Jotta työlle saadaan hinta, tarvitaan pohjapiirustus, jossa putkiverkosto on esitetty, sekä tieto täytteen paksuudesta, jotta uutta saadaan hankittua tarvittava määrä.

Polttoyntynrin ympäristöstä voidaan kerätä maassa lojuvat asbestilevynkappaleet pois. Työssä on käytettävä hanskoja ja P3-luokan hengityssuojainta. Levynkappaleet laitetaan esim. kaksinkertaiseen muovipussiin, joka teipataan hyvin kiinni. Pussiin kirjoitetaan, että se sisältää asbestilevyä, jolloin se voidaan toimittaa vaarallisen jätteen keräykseen venerantaan.

T A R V I K K E I T A

maalit: Allbäckin valkoinen, antiikinvalkoinen, musta, hopeanharmaa, okrankeltainen sekä kauranharmaa pellavaöljymaali, joihin ulkomaalauksessa sekoitettu sinkkivalkoista, Uulan musta Roslagin mahonki (talon vuosikertapurkki)

työvälineiden puhdistus: Allbäckin pellavöljysuopa

tuoreiden maalitahrojen puhdistus: balsamitärpätti

pellavaöljykitti: Allbäckin pellavaöljyvernissaa ja liitua sisältävä kitti

lasit: venäläinen tai puolalainen 3 mm:n konelasi, Lasi Alwari

naulat: verstaan ovissa kuumasinkittyjä 2,5x50 mm:n lankanauvoja lyhennettynä sekä talon vanhoja 4 tuuman mustia lankanauvoja, saunan kourunkannakkeissa 3 ja 4 tuuman kuumasinkittyjä lankanauvoja

ruuvit: verstaan ovissa 4,5x50 mm:n RST-ruuveja T20-kannalla

puutavara: omasta metsästä (kourut, telinemat), liiterin takaa taapelista (verstaan ovilaudat ja rimat), kellarista (saunan ylemmät hirret) ja Restaurointi-S:ltä (saunan alemmat hirret ja kannakelaudat)

LIVADY
OSAKEYHTIÖ